

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219201593
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2219201593.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Jozefa Mačeja, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, Hodžova 11, Žilina, proti žalovanej: Y. O., nar. X. U. XXXX, trvale pobytom P. A. E. XXX, o zaplatenie 3.494,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 31. januára 2020 č.k. 19Csp/54/2019-113 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a III. potvrdzuje.

II. Žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výkonom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.449,60 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 14. februára 2018 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 162,50 eur splatných do 28. dňa mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Výkonom II. zamietol žalobu v časti o zaplatenie 1.045,38 eur, vyčísleného úroku 303,47 eur, pokračujúceho 9,9% ročného úroku zo sumy 3.494,98 eur od 14. februára 2018 do zaplatenia a 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 1.045,38 eur od 14. februára 2018 do zaplatenia a výkonom III. žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu 28,98% trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil vecne tak, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Sberbank ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 21. novembra 2014 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 617169, ktorá obsahovala v článku 2 celkovú výšku úveru 5.500,- eur, úrokovú sadzbu 9,9% ročne, úrok z omeškania 5,05% ročne, výšku splátky 113,88 eur, počet splátok, istiny, úrokov, poplatkov 62, ročnú percentuálnu mieru nákladov 10,36% a priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov 12,7% a celkové náklady spojené s úverom 7.060,56 eur. Ďalej dôvodil, že Sberbank poskytol žalovanej na jej účet sumu 5.500,- eur a žalovaná z tohto dlhu zaplatila 3.050,40 eur a keďže naďalej už neplatila Sberbank po predchádzajúcom upozornení listom z 5. apríla 2017 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 13. februáru 2018. Ďalej dôvodil, že z rozhodnutia Sociálnej poisťovne z 13. februára 2019 mal za preukázané, že žalovanej bol priznaný nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 19,9204 eur denne od 2. januára 2019 na obdobie šiestich mesiacov, keď žalovaná nedokázala kvôli svojmu zdravotnému stavu, rakovine, pracovať v pracovnom pomere, tak v súčasnosti vypomáha synovi v pohostinstve, z čoho má príjem 300,- eur, spláca pôžičky voči Intrum Slovakia a Bencont Collection po 50,60 eur a 44,- eur, býva v obecnom nájomnom byte a mala v úmysle podať návrh na osobný bankrot, ale rozhodla sa, že sa pokúsi žalovanú pohľadávku splatiť v splátkach. V rámci právneho posúdenia súd prvej inštancie dôvodil, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, a preto ju vyhodnotil z hľadiska kritérií stanovených zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) a dospel k záveru, že zmluva neobsahovala údaj o celkovej čiastke, ktorú musela žalovaná ako spotrebiteľ

zaplatiť. Zmluva v článku 2 uvádzala len celkovú výšku úveru 5.500,- eur, celkové náklady spojené s úverom 7.060,56 eur. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je pritom pre spotrebiteľa mimoriadne dôležitý, pretože mu umožňuje už pred uzavretím zmluvy lepšie posúdiť skutočný obsah a rozsah záväzku, ktorý sa chystá na seba prevziať. Dôsledky neuvedenia celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmluve o spotrebiteľskom úvere upravuje § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, podľa ktorého má absencia náležitosti stanovenej v § 9 ods. 2 písm. j) za následok uplatnenie fikcie, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z toho vyvodil, že žalobca ako právny nástupca Sberbank má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny 5.500,- eur, z ktorej však žalovaná medzičasom zaplatila 3.050,40 eur a preto je žaloba dôvodná len v rozsahu nesplatennej istiny 2.449,60 eur. Žalobca si uplatňoval i zmluvný úrok vrátane prislúchajúceho úroku z omeškania a pokračujúci ročný úrok 9,9% zmluvný úrok, ktorý žiadal priznať aj za obdobie po zosplatnení úveru. Vzhľadom k tomu, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, súd prvej inštancie priznal žalobcovi len úrok z omeškania vo výške 5% od 14. februára 2018 z dlžnej sumy 2.449,60 eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Vzhľadom na osobné i majetkové pomery žalovanej jej umožnil dlh splácať v splátkach po 162,50 eur. O trovách konania rozhodol tak, že v konaní v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal podľa pomeru úspechu nárok na náhradu trov konania vo výške 28,98%.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v rozsahu zamietajúcej časti. Dôvodil, že s argumentami súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie v bode 13. a 14. poukazujúcimi na absenciu náležitosti stanovenej v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚa to údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa nestotožňuje a rozsudok považuje za nesprávny a svoje odvolanie odôvodňuje tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). Namietal, že zmluva v článku 2 obsahuje celkovú výšku úveru 5.500,- eur a aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ a to celkové náklady spojené s úverom 7.060,56 eur (spôsob výpočtu nákladov: náklady x periodicita ich účtovania až do termínu splatnosti pohľadávky banky). Dodal, že celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť bola 7.060,56 eur a bola vypočítaná ako náklady x periodicita, t.j. 113,88 eur x 62, čo činí 7.060,56 eur, z čoho výška poskytnutého úveru bola 5.500,- eur a úrok 1.560,56 eur ako to vyplýva i z amortizačnej tabuľky, ktorú žalobca v prílohe prikladá. Z uvedeného je zrejmé, že úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle ZoSÚ.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správny (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený 31. marca 2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP).

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 19Csp/54/2019 je zaplatenie 3.494,98 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanej uložil zaplatiť žalobcovi sumu 2.449,60 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 14. februára 2018 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

7. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo

veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ZoSÚ), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

9. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

10. Podľa § 2 písm. h) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

12. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je jednoznačne zrejmé, že pojmy „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“ sú pojmami odlišnými a nemožno ich stotožňovať. Súd prvej inštancie správne z obsahu spisu vyvodil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 617169 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu Sberbank a žalovanou dňa 21. novembra 2014 obsahuje len údaj o celkovej výške úveru 5.500,- eur a údaj o celkových nákladoch spojených s úverom 7.060,56 eur. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom je irelevantné, že údaj označený ako celkové náklady spojené s úverom podľa žalobcu je vyčíslením celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

13. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie ESD vo veci C-377/14 Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová c/a FINWAY, a. s., čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48, ako aj bod I. prílohy I. tejto Smernice, sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru predstavujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom, a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Celková výška úveru v zmysle citovanej smernice v zmysle čl. 3 písm. l) Smernice je vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. Podľa čl. 3 písm. g) tejto Smernice, obdobne aj § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V dôsledku uvedeného pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa navzájom vylučujú.

14. Z obsahu spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy sa dopisovali údaje individualizujúce spotrebiteľa. Žalovaná ako spotrebiteľka mala síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohla ovplyvniť ich obsah. Obsahom zmluvy nie je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Absencia tohto údaju resp. jeho zamenenie s údajom o celkových nákladoch spojených s

úverom vyvoláva voči veriteľovi následok zániku nároku na úroky a poplatky, keďže absencia tohto údaju môže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku.

15. Odvolací súd s prihliadnutím na jediný odvolací argument žalobcu, že zmluva obsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) a j) ZoSÚ (celková výška úveru 5.000,- eur a celkové náklady spojené s úverom 7.060,56 eur) nenachádzal dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchyliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Z dôvodu, že odvolací dôvod odvolateľa nebol opodstatnený a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a rovnako ho potvrdil aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, keď súd prvej inštancie správne o tomto nároku rozhodol v zmysle pomeru úspechu žalobcu v spore, pričom v podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, ako aj čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu priamo tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže jej žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním preukázateľne nevznikli a bolo by zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu priznať jej nárok na náhradu trov konania.

17. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).